

sesgrene under Finantsministeriet ved en simpel Personalforsøgelse ved de forskjellige Contoirer; men den fremtraadte paa den Maade, at endeel af de danske og tydske Expeditionsforretninger bleve samlede i nogle Contoirer, medens derimod omvendt de danske og tydske Revisionsforretninger, som hidtil respective have været forenede med Administrationsforretningerne, bleve sondrede fra hinanden og samlede under et særligt Generaldecisorat. Jeg maa imidlertid bemærke, at Oprettelsen af Generaldecisoratet, mod hvilket det er mig bekjendt, at endeel af det opløste Folkethings Finantsudvalgs Medlemmer havde ikke Lidet at erindre, forsaavidt det ikke medførte Beføstning for Staten, idet den Mand, der har paataget sig Generaldecisionen, er en Mand, som i Forveien stod paa Bartpenge, netop med det selv samme Beløb af 3000 Rbd., for hvilke han nu har udført disse Forretninger. Det maa altsaa erindres, at der blandt de Beløb, som findes opførte for Postvæsenets Overbetyrelse, er opført 3000 Rbd., som ere besparede fra Pensionsfonden. Men selv uden Hensyn hertil er det ganske rigtigt, at der har fundet en Forsøgelse Sted for Postvæsenets Overbetyrelse i Sammenligning med 1848; det er Noget, som fra første Færd af selv har været Finantsministeriet paafaldende, og det har ingenlunde manglet fra min Side paa Bestræbelser for at kunne faae det forandret, ligesom jeg ogsaa kan tilføje, at det heller ikke har manglet paa Bestræbelser i saa Henseende fra Generalpostdirectorens Side; men det har ikke været muligt at opnaae dette, naar Forretningerne skulde udføres forsvarligt, og jeg kan dertil angive den almindelige Grund, at Postvæsenets Forretninger med hver Dag forøges, og at navnlig de Reformer, som ere gjennemførte i Danmark og Slesvig, og som endnu forestaae i Holsteen, medføre en ikke ubetydelig Fordring til Personalets Arbeidskraft. Dertil kommer endvidere den Omstændighed, at Postvæsenet, ifølge Forandringen i vore Forhold, er henlagt under eet Ministerium og foranlediger en betydelig større Correspondance end tidligere, ligesom det overhovedet næsten ved alle Bestyrelsesgrene er Tilfældet, at Correspondancen tiltager.

Paa en Tilføjning om, at disse Udgifter kun skulde bevilges extraordinairt for 1 Aar, vil jeg ikke kunne gaae ind af de Grunde, som jeg tidligere har tilladt mig at fremhæve. For det Første finder jeg, at dette Tillæg ikke er rigtigt, men det er dernæst heller ikke sandt; thi det kan ikke være extraordinairt for 1 Aar. Naar man i en Finantslov, som kun gjælder for 1 Aar, siger specielt om en enkelt Post, at den kun gjælder for 1 Aar, saa maa det have den Betydning, at den virkelig kun gjælder for 1 Aar; men jeg maa ligesom erklære det for ugjennemførligt, baade for mig og enhver Anden, at hjælpe sig med det Udgiftsbeløb, hvorom her er Spørgsmaal, for 1 Aar, og hvorfor skal man da saaledes opføre det? Jeg maa ogsaa bemærke, at det ny foreslagte Finantslovsforslag fra min Side er fremlagt i en anden Form end den oprindelige, idet jeg nemlig havde bragt i Erfaring, at det forrige Folkethings Udvalg havde en Deel at erindre mod, udtryffeligt at anerkende Nødvendigheden af en saadan Generaldecisor, ikke saa meget for Diebliffet, som fordi man frygtede for, at, naar den Embedsmand, der nu er indtraadt og fungerer for sin Pension, gik af, da saa Tilstedeværelsen af hans Post skulde foranledige en Eftermands Udnævnelse. Da dette var mig bekjendt, har jeg for at undgaae denne Anstødssteen, formuleret Begjæringen anderledes, og det vil derfor findes Pag. 48 af det under Behandling værende Finantsforslag, at der slet ikke er talt om en saadan Sondring mellem Regnskabsvæsenet og Administrationen, som kunde give Anstød; men de runde Summer ere opførte under Benævnelsen „Overbetyrelse“, saa at altsaa det Spørgsmaal, som kunde ønskes holdt aabent, ikke ved at vedtage, hvad jeg har foreslaaet, præjudiceres. Det er ogsaa af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amt 2den Valgkreds (Kaiser) fremhævet, at de 12 Herrers Endringsforslag ikke gaaer ud paa at formindste den Udgift, som der i indværende Finantsaar er begjæret. Hvad dernæst det danske Overpostamt i Hamborg angaaer, som er Gjenstanden for de 12 Herrers Forslag under Nr. 12, saa har jeg ikke Noget at erindre imod, at det opføres, at $\frac{2}{5}$ af 4,166 Rbd. 64 s. er personligt Tillæg,